

Nana Hauges prædiken pinsedag

Taler

Nana Hauge
Sognepræst

Dato

5. juni 2022

Sted

Hårslev og Padesø Kirker

Omstændigheder**Prædikentekster**

Jeremias' Bog kapitel 31, vers 31-34

Apostlenes Gerninger kapitel 2, vers 1-11

Johannesevangeliet kapitel 14, vers 15-21

Salmer

I al sin glans nu stråler solen

Talsmand, som på jorderige

Du, som går ud fra den levende Gud

—

Gud Helligånd, i tro os lær

Det dufter lysegrønt af græs

- 1 Den amerikanske forfatterinde, Marylinne Robinson giver altid sine studerende på den forfatterskole i Iowa, hvor hun underviser flg råd:

Antag, at jeres læsere er mere intelligente, end I selv er.

5

Det synes jeg er et godt råd, og jeg har selv lært, at det skal man som præst altid gøre. For der skal være noget menigheden eller tilhørerne kan vokse i.

Sådan er det med troen. Den er til at vokse i.

10

Når mennesket får troen i dåben, så er den egentlig for stor. Gud undervurderer dig ikke. Han gør det sådan, fordi troen den skal du vokse i. At troen er noget man skal vokse i, det er faktisk netop hvad den lange dåbskjole, som vi ofte bruger symboliserer. Den skal pege på, at dåben, troen, er noget den døbte skal vokse i.

15

Det kan virke overvældende. Derfor vil vi undertiden hellere have noget der passer. Derfor møder man mange steder nu også en form for hjemmesyet kristendom, som så tydeligt er lavet efter menneskelige mål. Der er ikke noget der slasker mellem arme og ben, det sidder som støbt på.

20

Men så er der jo er ikke noget at vokse i.

25 Jeg tror det er gavnligt for os at få dette understreget: Gud har nok givet os en klædning, som vi skal bære hele livet, men den er lavet efter hans mål og ikke vores. Og den er beregnet til at vokse i. Om det kristne liv gælder det, at her er man aldrig færdig, altid på vej.

30 Hvis vi nu ser på disciplene, Jesu allernærmeste, dem der betros det allerførste prædikenembede. De skal øjensynlig nu være alene i verden. Hvordan skal de klare det? De havde jo ikke kirkeinstitutionen til at passe på dem. De fik ikke løn. De havde ikke fine kirker med lys og musik og sang, de havde ikke fået en teologisk uddannelse. Tilmed forudser Jesus også, hvordan de vil blive forfulgt og mishandlet og spottet og hånet, når de nu skal gå ud i verden med Guds ord.
35 Her kan man da tale om at få en tro der er til at vokse i.

Hvis nu disciplene havde lavet om i det hele, i det Jesus havde sagt til dem, så det passede dem bedre og ikke virkede så stødende på omverden, så havde det måske været lettere. Men det er ikke det, der er svaret på deres problemer.

40 Svaret på hvad de skal gøre, når Jesus har efterladt dem, og når deres omverden forfølger dem og hader dem er: Hold mine bud. Ved at holde budene fastholdes de i den kærlighed, der er mellem dem og Jesus. Og uden kærligheden, ved vi, er du intet.

45 Elsker de Jesus og holder de fast i budene, i hans ord, så vil de også opleve, at Jesus sender dem ”en anden talsmand”, og så er de ikke mere som faderløse børn her i verden. Eller som får uden hyrde. Så er der en retning, en vej at gå.

50 Det betyder ikke at disciplene slap for anfægtelser og sorger og indbyrdes splid, men gradvist voksede de i deres embede og det lykkedes dem faktisk at skabe fundamentet for den kirke, vi sidder i nu.

55 Det kan virke så let sagt: bare hold fast i Guds ord. Det er sandt, men så igen: ofte spekulerer man sig gul og blå, man piner og plager sig selv med problemer, man ikke kan løse eller sorger der er ved at æde en og man kan ingenting gøre.

Hvad gør man så, når man nu engang ikke kan ændre noget, ved alt det der plager og forfølger en? For mig at se, så er der to muligheder: At blive ved med
60 at pine sig selv med det – eller: at stole på Gud.

65 At vokse i troen, at acceptere dens storhed og vores lidenhed, at stole på Gud og elske ham og holde hans bud, alt det Jesus byder disciplene, det burde jo være så meget lettere for os i dag, som jeg sagde så har vi fine kirker og lønnede præster og ingen forfølgelser, men er det så det, – det er spørgsmålet.

70 Også i dag kan man som kristen føle sig helt alene i verden med sin tro og man kan sandelig føle sig forladt og alene som præst, når det synes som om kirken er på vej væk fra dens fremmeste opgave: at forkynde Guds ord. Når menigheden svigter eller når kristendommens tale om tjeneste og afkald bliver mere og mere fremmede dyder i en verden, hvor det for meste handler om individet – om mig selv.

75 Dette ensomme embede – det bevæger mig, når det føres videre i en verden, som anser det for så lidt, har forfatterinden jeg nævnte før, Marilynne Robinson også sagt.

80 Hvad siger Jesus om det? Han taler om en ”sandhedens ånd ” som verden ikke kan tage imod, fordi den hverken ser eller kender den”

85 Det vil sige: afvisningen, følelsen af fremmedhed, er altid kristenhedens vilkår i verden, og selv ikke en stærk kirkeinstitution, kan sikre, at den kristne undgår anfægtelsen og ikke føler verdens afvisning eller ligegyldighed.

Så er det altså ikke sikkert, at troen ”passer” os. Men det skal vi ikke blive bange eller skræmte over så vi forsøger, at lave den om. Nej, vi skal i stedet holde fast i den og stole på, at Gud vil give os at vokse i den.

90

Glædelig pinse. Amen

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

95

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Anden tekstrække, Pinsedag, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/nana-hauges-praediken-pinsedag>

105

110

115

120

125

130

135